

въ природата. Хванете ли едно отъ тѣзи положения, този животъ се нанизва въ правилния пѣтъ на своето развитие.

Често, когато ние взимаме единъ стихъ и го обясняваме, когато развиваме нѣкои теми, има една опасностъ, че говорителятъ нѣкой пѣтъ може да направи една хирургическа операция, и тя да излѣзе малко несполучлива. Колкото и да е великъ този хирургъ, рѣдко се случаватъ, като прави той една операция, да не отрѣже и малко здраво месо. Затуй, азъ казвамъ, че единствениятъ най-добъръ хирургъ, когото азъ познавамъ да прави най-сполучливо своитѣ операции, това е природата, това сж слънчевитѣ лъчи. Само тѣ рѣжатъ най-правилно: отрѣзватъ гнилото месо, безъ да закачатъ здравето. Дойде ли до човѣка, трѣбва да знаете, че той като захвати съ своя ножъ, все ще отрѣже малко и отъ здравето месо. Даже и най-добритѣ хора на свѣта, като рѣжатъ, все ще отрѣжатъ нѣщо съ тѣхния езикъ Тѣхнитѣ думи нѣма да бждатъ изпълнени съ любовъ. И ако вие вземете човѣшкитѣ думи и ги прѣтеглите, все ще видите по тѣхнитѣ трептения, че нѣкои отъ тѣзи думи, макаръ външно да сж сладки, но вътрѣ сж просмукани съ отрова, съ нечистоти.

Христосъ се обръща къмъ страждущитѣ и имъ казва: „Едно нѣщо ви трѣбва: да се родите изново!“

Христосъ е подразбиралъ какъ именно ще се роди. На онова дѣте, което трѣбва да се роди, трѣбва майка. На майката трѣбватъ условия. На нея е необходимо здраве, слънчева свѣтлина и топлина, които благоприятствуватъ за този плодъ, за туй, което тя ще роди. Подъ тия думи „раждане“, азъ не разбирамъ раждането на туй тѣло. Не, подъ „раждане“ азъ разбирамъ туй съзнание, което трѣбва да мине отъ майката въ дѣтето. Човѣкъ не е туй, което виждаме външно. Ние се лъжемъ, заблуждаваме се, като търсимъ човѣка въ неговата външна форма. Човѣкъ, самъ по себе си, не е това, което наблюдаваме отвънъ. Хидяди години трѣбва да го проучаваме, за да видимъ, какво нѣщо е човѣшката душа въ своето естество. Има извѣстни моменти въ живота, когато човѣкъ е красивъ. Защо е красивъ? — Ние схващаме неговата духовна интели-